

Nagrada stručnog žirija Nagrade Ovca u kutiji 2022.

Tata u pidžami / napisao i ilustrirao Svjetlan Junaković. Zagreb: Bodoni, 2022.

Nadovezao bih se na ono što sam govorio prije o dizajnu slikovnica jer ova je slikovnica jedan od tih primjera. Sve je u njoj skladno riješeno; format, naslovnica, veličina fonta kombinirana s autorovim rukopisom i tekstom koji daje dodatnu dinamiku prilikom čitanja i naravno razigrane ilustracije.

Razigranost je u ovom slučaju na prvi pogled čudna dihotomija naspram teme koja je dosta mračna. Pogođen je zeitgeist vremena u kojem živimo. Ovaj put jedna društvena tema ulazi u sferu dječjeg područja u kojem uglavnom nije prisutna. Na početku radnje otac je stalno zauzet poslovni čovjek koji nema vremena za ništa osim posla, zatim gubi posao i pada u depresiju u kojoj opet nema vremena za ništa osim svoje tuge. Naravno, pritom zanemaruje svoju kćer koja se trudi protumačiti što se to u stvari zbiva u obitelji i kroz čije oči pratimo zbivanja. No nije sve tako crno, neću otkrivati daljnju radnju, ali dolazi do rješenja i uspostave obiteljskih odnosa. Razigranost i vedrina ilustracija ne dopuštaju temi da nas odvuče u neki mračni svijet. Boje su isprane, kolorit nije snažan, ali su vedre i prozračne. Otvaraju prostor u ilustraciji, ne zagušuju stranicu saturacijom ili mračnim tonovima koji bi možda bili očekivani s obzirom na temu. Na takvoj podlozi Junakovićeви likovi prepoznatljivo su razlomljeni u pokretima i situacijama, zanimljivi detalji koji nadograđuju tekst dolaze do izražaja, teksture popunjavaju praznine i sve zajedno povezano je organskim pokretom kista u živu cjelinu.

Radnju pratimo s lakoćom. Pogođen je pravi omjer količine teksta koji djeci ne opterećuje čitanje, ali ni odraslima. Ni u jednom trenutku u slikovnici se problem ne označuje doslovno. Naslućujemo ga kroz razmišljanja i opservacije kćerke. Djeca tumače svijet kroz informacije kojima raspolažu u sklopu svog uzrasta. Ne mogu preskakati stepenice i doći do zaključaka za koje još nemaju spoznajne mogućnosti. Zato nam ih Junaković ni ne nudi, to bi bila velika greška i dociranje mladim čitačima s visoka. Sa zanimanjem okrećemo stranice u očekivanju kraja, a kraj, naravno dosljedno, ostavlja

zaključak čitatelju na tumačenje. Nema tu velikog razrješenja i bombastične poruke, samo život koji se nastavlja i nakon što zaklopimo korice, a likovi nastave dalje izvan naših pogleda.

Davor Pavelić